

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΗ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ¹

151.

Χάρτ. 0,22×0,145. ΙΓ' αιώνας φ. 116.

Κωνσταντίνου Μανασσῆ Χρονικόν.

Ἐν φύλλῳ 105^β «ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος τοῦ Μανασσῆ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδώρου τοῦ Πακουριανοῦ μηνὶ Ἰουλίῳ 15 ἔτει 6827 ἰνδ. β'».

Ἐν φύλλῳ 106 ἔχει στίχους τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Δέσποιναν.

«Ἄγε ψυχῆς βασιλίσσα μεγαλοπρεπεστάτη».

Ἐν τῇ ὥα τοῦ 59^β φύλλου ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις: «Ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου ἦν ὁ Σέργιος Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης, ὃς διὰ τὰ τῆς μητροπαρθένου γενόμενα νικητήρια ἐπεξεφώνησε τὸ «τῷ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ» καὶ καθ' ἐξῆς τοὺς 24 οἴκους τῆς Ἀκαθίστου».

152.

Χάρτ. 0,233×0,155 ΙΗ' αιώνας φ. 296.

Κῶδιξ Σύμμικτος.

Περιέχονται:

- 1) (φ. 1). Λουκιανοῦ περὶ διαβολῆς.
- 2) (φ. 19). Δημοσθένους Ὀλυνθιακὸς πρῶτος.
- 3) (φ. 27). Πλουτάρχου περὶ ἀδολεσχίας.
- 4) (φ. 66). Μ. Βασιλείου ὅπως ἂν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν....
- 5) (φ. 92). Πλουτάρχου, Πῶς ἂν τις ἀπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο αἰμῆς' ὀκτ. κβ'
- 6) (φ. 109). Μ. Βασιλείου ἐξ ὁμιλίας ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.
- 7) (φ. 137). Βασιλείου τοῦ Μ. ἐπιστολαί.
- 8) (φ. 180). Βασιλείου τοῦ Μ. λόγος περὶ τοῦ μὴ προσηλοῦσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας.
- 9) (φ. 211). Τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου τοῦ Μ. ὁμιλία ιδ' κατὰ μεθυόντων.

¹ Βλ. τῆς παρούσης Ἑπετηρίδος τόμ. ΙΒ' σ. 316.

10) (φ. 236). Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐν παρθενία ἀληθοῦς ἀδιαφθορίας πρὸς Λητόιον ἐπίσκοπον.

Ἐν φύλλῳ 91 μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ὑπάρχει ὑπογραφή «Μιχαήλης δήλιος».

Τὰ πάντα μετὰ ἐξηγήσεως ἄνωθεν τοῦ κειμένου.

153.

Χάρτ. 0,21×0,165 IZ' αἰῶνος φ. 133.

Δαμασκηνοῦ ἐπισκόπου περὶ ζώων.

Εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ φύλλον ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις: «1672 ἐν μηνὶ Αὐγ. 6. ἐκάηκε τὸ μοναστήριον Παναγία καὶ τὸ ἀνεκένισε ὁ Παναγιότης» καὶ κατωτέρω: «Φιλάρετος ἱερομόναχος ἔγραψα μὲ τὸ οἰδιοχίρο μου διὰ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ παρακαλὼν τὴν παναγίαν νὰ φυλάγῃ τοὺς χρηστιανοὺς Πανιερόταται καὶ θεοπρόβλητε δέσποτα κύριε κύρ γεράσιμε ἀγαπητὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος».

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ, ἐν ἀρχῇ «† Ἀντώνης ἐλάχιστος δοῦλος τὸν τρόπον ἀπλοῦς ὁρμώμενος ἐκ χώρας μουντανίων ἐκ γένους πάνυ χρησίμου ἔγραψε ἡδεῖα χειρί.»

Ἐρώτησις τί ἐστὶν ἄνθρωπος; ἀπόκρισις: ἄνθρωπος ἐστὶν ζῶον λογικὸν θνυτὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν.

Ἐν τῷ αὐτῷ 1^β φύλλῳ ὑπάρχει ἐπίγραμμα ἡρωφειεγείον πρὸς τὸν ἐνδοξότατον κύρ Μιχαὴλ τὸν Καντακουζηνὸν ἐκ 10 στίχων.

Ἐν τῷ δευτέρῳ φύλλῳ ἐπιστολὴ ἀρχομένη ὡς ἐξῆς: «† ὁ ἐν ἐπισκόποις ἐλάχιστος Δαμασκηνὸς τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ ἐν ἄρχουσιν κύρ Μιχαήλ τῷ Καντακουζηνῷ καὶ μεγάλῳ Δομεστίκῳ εὖ πράττειν. Συνήθειαν ἔχουσι οἱ ἄνθρωποι ὅταν θέλουν νὰ ἴδωσι...».

Ἐν τῷ 5^ῳ φύλλῳ «Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ βίβλῳ» καὶ ἐν τέλει «Γερμανὸς ἱερομόναχος».

154.

Χάρτ. 0,21×0,14 IH' αἰῶνος φ. 115.

Πρόθεσις.

Ἀντεγράφη κατὰ τὸ ἔτος αψμζ' ἐπὶ τοῦ ἐκ Νάξου ἡγουμένου Γρηγορίου ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Χρυσάνθου ἐξ ἀρχαιοτέρας προθέσεως τῆς Μονῆς τοῦ Προδρόμου ἐν Σωζοπόλει, εἰτα τῆς ἐν Χάλκῃ Μονῆς τῆς Παναγίας.

Ἐν φύλλῳ 37: «Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐκ/κὴν ἀκριβὴν διατύπωσιν, ἣν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ παρέλαβε ἐκκλησία, χρὴ ἡμῖν ἐπακολουθεῖν διὰ τῶν θείων καὶ πατριαρχικῶν παραδόσεων, καὶ τοῦτο ὡς ὠφέλιμα, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ κανονικὸν διατύπωμα, ὅπως τὰ τῶν κητόρων μακαριστὰ

ὀνόματα ὡς μνήμης ἄξια, οὐ μόνον ἐν ταῖς ἱεραῖς μνημονεύεσθαι τελεταῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ τῷ κανόνι ἀκριβῶς διαφυλάττεσθαι, μέχρις οὗ ὃ ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς ἐφορεῖ. Εἶτα καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἀξιωθησομένων τῇ ἱερᾷ καὶ θεῇ προθέσει κοινωνοὺς γενέσθαι, ἀρχηποιοῦντορας καὶ ἱεροθύτας, μοναστάς καὶ μιγάδας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας καὶ πᾶν γένος καὶ ἡλικία πιστῶν, ὅσοι ἐν ταύτῃ τῇ ἱερᾷ μονῇ τῆς Παντανάσσης ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ τῇ προθέσει ἐγράφησαν, καὶ μετὰ ταῦτα γραφήσονται.

«Τὸν δὲ βουλευθέντα τολμηρὸν ἢ ἀθετῆσαι, ἢ φύλλον ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόμου ἀφείλαι ἢ διαφθεῖραι ὄνομα ἢ ἐπιγράψαι ἄνευ θελήματος τοῦ Ἡγουμένου, ἢ ἄλλο τι ἄτοπον διαπραῖσαι ἀφορισμῷ βαρυτάτῳ καθυποβάλλομεν καὶ ἀναθέματι τῷ ὑπὸ θεοῦ αἰωνίῳ».

Ἐν φύλλῳ 5^β: «Μεταγέγραπται ἡ παροῦσα πρόθεσις ἐπὶ ἡγουμένου ἀρίστου κυρ Γρηγορίου τοῦ ἐκ Παροναξίας, διὰ χειρὸς ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Χρυσάνθου· ἔρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ ἐγὼ μὲν μνησθε, καὶ εἴ τι σφαλερὸν ἐγγέγραπται, σύγγνωτε· ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ ἀμαρτάνειν † εἶτι αψμζ' Αὐγούστου».

Ἐν φύλλῳ 6: Τῶν Πατριαρχῶν Γαβριήλ, Παρθενίου, Διονυσίου, Γαβριήλ, Θεοφάνους, Διονυσίου, Καλλινίκου, Μαξίμου, Ἱερεμίου, Ματθαίου, Μητροφάνους, Ἱερεμίου, Ραφαήλ, Ἀθανασίου, Ἰακώβου, Γενναδίου, Νεοφύτου, Θεοφάνους, Παρθενίου, Θεοφάνους καὶ Παΐσιου.

Εἶτα τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἐφεξῆς ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ λοιπῶν.

Ἐν φύλλῳ 23: τῶν αὐθεντῶν.

Ἐν φύλλῳ 24: τῶν εὐσεβῶν βασιλέων καὶ κτητόρων Θεοδώρου, Θεοδοσίου, Γεωργίου, Εἰρήνης, Ἰωάννου, Ζαφύρας, Ἰωάννου τοῦ αἰοιδίμου γενομένου εὐσεβοῦς βασιλέως καὶ κτήτορος τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ.

Εἶτα τῶν βασιλέων τῆς Μοσχοβίας καὶ ἐφεξῆς διαφόρων ὀνομάτων ἐν Κων/πόλει, Χάλκῃ περιχώροις καὶ ἀλλαχοῦ.

Εἰς τὸ δευτέρον ἐν ἀρχῇ ἄγραφον φύλλον, «Κύριλλος ἱεροδιάκονος». Χειρόγραφον ἄξιον μελέτης.

155.

Χάρτ. 0,21×0,16. ΙΖ' αἰῶνος φ. 177.

Πρόχειρον Μονῆς τοῦ Προδρόμου.

Περιέχονται καταγραφὰι χωρῶν, πόλεων καὶ χωρίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἐν αὐτοῖς κατοικούντων ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Κατάστιχον

Ἐνδον τῆς πρώτης πινακίδος εἶναι δι' ἐρυθρᾶς μελάνης γεγραμμένον τὸ ἐξῆς σημεῖωμα.

«ΑΧϚ' (= 1606) ἐγένετο τὸ κατάστιχον τοῦτο $\frac{\pi}{\varrho} \frac{\varphi}{\sigma}$ μηνὶ νοεμβρίῳ ἐτελειώθη».

Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ ἕτερον σημείωμα.

«† ἐγένετο καὶ τὸ κατάστιχον τοῦτο τῆς Ἀσπρης θαλάσσης: διὰ χειρὸς τοῦ εὐτελοῦς Πορφυρίου ἱερομονάχου τάχα καὶ τυπικᾶρης ὧν τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς ταύτης τοῦ τιμίου Προδρόμου, ζριδ'».

Εἰς τὸ κατάστιχον ἐν τῇ καταγραφῇ τῶν χωρίων ὁ Μάλτεπες λέγεται Αὐργιὰ (Βρύας).

Τὸ κατάστιχον τοῦτο ἐχρησίμευσε εἰς τοὺς πατέρας τῆς Μονῆς, ὅσοι μετὰ ἁγίων λειψάνων περιήρχοντο χώρας καὶ χωρία μέχρι Κρήτης καὶ Μωριᾶ καὶ Ρόδου καὶ Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου, ἵνα καταγράψωσι τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὅσοι προσέφερον εἰς αὐτοὺς χρηματικὴν τινα βοήθειαν διὰ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ καταστίχου τούτου διευκρινίζονται αἱ ὀνομασίαι τῶν διαφόρων ἐνοριῶν τῆς Πόλεως καὶ τοῦ Καταστένου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΖ' αἰῶνος. Τὸ Βουγιούκ δερὲ λέγεται Μπεϊκτερέ· τὸ Κουσκουτζούκ Χρυσοκέραμος ταῦτο Πουρλιανές· τὰ Τοῦζλα Ἀηδιᾶτη Ἀ(γκη)διᾶτη. Μετὰ τὸ Ἀρετζιον ἀναφέρεται χωρίον Ἀηδιᾶτου καὶ Φιλοκρήνη. Μαχαλᾶδες: τοῦ Γαλατᾶ, Χρυσοπηγή, Ἅγιος Γεώργιος, Ἅγιος Δημήτριος εἰς τὰ Ἀρμένικα, Κυρὰ Ἐλεοῦσα, Ἅγιος Γεώργιος εἰς τῆς καλογραίας τὴν πόρτα, Καστελιώτισσα εἰς τὸ πῖτ παζάρ, τὰ Ψαροπουλεῖα, Κροντηρᾶδες, Λόντζα, Σὰν Φραντζέσκο, Ἀζάπικα . . . ικαρία. οἱ μαχαλᾶδες ἔξω ἀπὸ τὸν Γαλατᾶ εἰς τοῦ Μπέη ὄγλη, Κερασσώρι, Χὰς κίογη.

Εἰς τὸ ογ' καὶ οδ' φύλλον: «ζριε'».

Εἰς τὴν Πρίγγιπον ἔχει καὶ τὸ χωρίον Καρέα.

Εἰς τὴν νῆσον Πρώτην (ζριε') ἔχει ὑπὲρ τὰ 50 ὀνόματα ἐν ὧν εἰς τὴν Ἀντιγόνην περὶ τὰ 300 ἐν ὧν, καὶ περὶ τὰ 400 ἐν ὧν ἐν Πριγκίπῳ. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν τῇ προθέσει ἀναγράφεται πλὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς τοῦ μνημονευομένου, πολλάκις δὲ καὶ ἀδελφῶν καὶ συζύγων, ὥστε νὰ δύναται τις ἐρευνῶν νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ οἰκογενειακὸν του δένδρον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδείκνυται ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ Νησιὰ ἦσαν ὅπωςδήποτε καλῶς κατοκνημένα.

156.

Χάρτ. 0,21 × 0,15, ΙΕ' αἰῶνος φ. 122.

Σχόλια εἰς τὸν Πλοῦτον καὶ τὰς Νεφέλας Ἀριστοφάνους.

Περιλαμβάνει ἀπὸ τοῦ 1^{ου} φύλλου τὸν Πλοῦτον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Πλοῦτος Ἀριστοφάνους».

Ἐν φύλλῳ 52^β τέλος τοῦ Πλούτου ὑπάρχει καὶ μονοκονδυλιὰ δυσσυνάγνωστος.

Κατὰ μῆκος διὰ κεφαλαίων γραμμάτων.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ἸΩΝΑΛΗ.

Ἀπὸ φύλ. 54 περιέχει τὰς Νεφέλας ἐν τέλει τῶν ὁποίων ἀναγινώσκεται «τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις» καὶ κατόπιν σημείωσις δηλοῦσα τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀγορᾶς «ἔχι ἄσπρα κ'» καὶ τὸν πρότερον ἰδιοκτήτην Γεώργιον, οὗ αὐτόγραφος σημείωσις ὑπάρχει ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου φύλλου «αὕτη ἡ βίβλος πέλει γεωργίου ράλη μετ'ἑλίνου».

Εἰς τὴν ὀπισθεν ἄγραφον σελίδα τοῦ 120 φύλλου † «Τὰ μαθήματα καθαρίζουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ ταῖς λολάδαις αἱ ὁποῖαι μακραίνουσι ἀπὸ τὴν στράτα τοῦ θεοῦ τούς . . .».

«Βίβλος τοῦ ραλ» καὶ κατωτέρω:

«ο Ἰῶ" δὲν ἀγαπᾷ τὸν μιχαῆλον διότι δὲν τὸν ἐξυπνᾷ τὸ ταχὺ ἀπὸ τὸν ὕπνον διὰ νὰ ἔλθωσι ἀντάμα εἰς τὸ σχολεῖον, τὸ ὅποιον διδάσκει τοὺς νέους καλὰ μαθήματα καὶ καλὰς πράξεις».

Περὶ τοῦ χειρογράφου ἔγραψεν ἐν ἐκτάσει ὁ μακαρίτης Ἀθαν. Παπαδόπουλος Κεραμεὺς (Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη. Παράρτημα τοῦ ΙΗ' τόμου τοῦ ἐν Κων/πόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου σελ. 106).

157.

Χάρτ. 0,21×0,15 ΙΔ' αἰῶνος φ. 388.

Κῶδιξ Σύμμικτος.

Ὁ πολύτιμος οὗτος κῶδιξ περιλαμβάνει λείψανα ἄλλων ἀρτίων κωδίκων, ἅτινα εὐλαβῆς χεὶρ τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος περιέλαβε εἰς ἓν τεῦχος διὰ σταχώματος ἐκ πινακίδων κεκαλυμμένων ἔξωθεν διὰ δέρματος ἐρυθροῦ.

Περιέχει:

1) Ἀπὸ τοῦ 1-8 φύλλου τετράδιον αὐτοτελές, τοῦ ὁποίου τὸ τελευταῖον φύλλον εἶνε ἄγραφον: «Μαρτύριον εἰς τὸν ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Εὐπλον, ἐν ᾧ καὶ θαύματα μερικά, συγγραφὲν παρὰ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Ἀσκανδάλη καὶ πρωτεκδίκου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Αἴνου» ἀρχεται: «θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου καὶ λόγου φησί τις τῶν παλαιῶν» καὶ τελευτᾷ εἰς τὰς λέξεις: «καὶ τοῦτο δὴ μετ' οἰμωγῆς καὶ ταῖς ἐγκυμονούσαις παρόμοιον . . . » ἀτελές.

2) (φ. 9-66^β) λείψανον χειρογράφου ἐκ χάρτου χονδροῦ τῆς αὐτῆς μὲν ἐποχῆς, ἀλλ' ἐτέρας χειρός, περιέχον ἀδήλου συγγραφῆως γραμματικὸν κανόνα καὶ ἀρχόμενον ἐκ τῶν λέξεων: «ἀπὸ διαφόρων λέξεων ἢ δυοῖν ἢ τριῶν ἢ πλειόνων οὕτω καὶ ἐκάστη λέξις ἀπὸ διαφόρων σύγκειται συλλαβῶν

ἢ δυοῖν ἢ τριῶν ἢ πλείονων· οἷα τὸ ζῆθι ἀπὸ τῆς ζῆ συλλαβῆς σύγκειται».

Τὸ λείψανον τοῦ τῆς γραμματικῆς ταύτης τεύχους παρεκτείνεται ἐπὶ ὁκτὼ ἔτι φύλλα περιέχοντα (φ. 67-74) συγγραμμάτια λεξικογραφικά, ὧν ἡ ἐπιγραφή «Ἀρχὴ ἐκ τῶν τοῦ κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανοῦδῃ», καὶ ἄρχεται· «ὄχλος ἡ ὄχλησις παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, παρὰ δὲ τῇ θεῇ Γραφῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ».

3) (φ. 75-78) λείψανον ἑτέρου χειρογράφου καλλιγραφημένου ἐκ στιλπνοῦ χάρτου περιέχον ἀδήλου σημειώσεις γραμματικὰς καὶ φιλολογικὰς.

4) (φ. 79-92) λείψανον χειρογράφου περιέχον Θωμᾶ Μαγίστρου λεξικὰ ἀκέφαλα καὶ ἀνεπίγραφα ἀπὸ τοῦ στοιχείου Β΄.

5) (φ. 93-145^β) λείψανον κώδικος ἀκέφαλον περιέχον διδασκαλίαν ἐπιστολογραφίας μετὰ διαφόρων ἐπιστολικῶν τύπων ἀξιολόγων, ἐν οἷς ὁ ἄδελφος ἡμῖν συγγραφεὺς κατέμειξεν ὥς ὑποδείγματα ἐπιστολὰς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, Λέοντος Προέδρου Καρίας, Γρηγορίου τινός, Μαγίστρου πρὸς τὸν Γρηγόριον, Βρυεννίου, ἀνωνύμου, καὶ Ψελλοῦ μίαν.

6) (φ. 146-215) Κώδιξ ἄρτιος, ὥς φαίνεται, περιλαμβάνων ἀδήλου ἀνεπίγραφον παράφρασιν τοῦ Α τῆς Ἰλιάδος μετὰ ἐκτεταμένων ἐρμηνευτικῶν σχολίων.

7) (φ. 216-217^β) λείψανον χειρογράφου ἑτέρας χειρὸς τοῦ ΙΔ΄ αἰῶνος ἄνευ ἀρχῆς· ἀπὸ τοῦ φύλ. 216-218 ἀναγινώσκεται τὸ τέλος τῆς γραμματικῆς πραγματείας ἀδήλου συγγραφῆς περὶ τοῦ ρήματος *ἦμι*. Παρέπεται δὲ ἐπιτομὴ τῶν ἑννέα μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου Ἑφαιστιῶνος φύλ. 218-220^β.

8) (φ. 221-224) λείψανον κώδικος περιέχον σειρὰν ἐπιστολῶν τοῦ Λιβανίου.

9) (φ. 245-265^β) λείψανον ἑτέρου χειρογράφου διασῶζον συνέχειαν ἐπιστολῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ μετὰ τῆς μεταγενεστερᾶς ἐπιγραφῆς: «Τοῦ αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐπιστολαί».

10) (φ. 266-272) μικρὸς κώδιξ, ἄρτιος, φέρων τὴν ἐπιγραφὴν «ἐπιστολαὶ Φαλάριδος τοῦ τυράννου».

11) (φ. 273-277^β) λείψανον ἑτέρου κώδικος περιέχον ἐν ἐπιτομῇ ἐπιστολάς τινας τοῦ Ἰουλιανοῦ, τὸν εἰς ἑαυτόν, τοῦ αὐτοῦ, παραμυθητικὸν λόγον καὶ ἐπιστολάς τινας τοῦ Λιβανίου.

12) (φ. 278-283^β) λείψανον τοῦ α΄ τετραδίου κώδικός τινος τοῦ ΙΔ΄ αἰῶνος, ὅστις περιελάμβανε συλλογὴν ἡριθμημένων ἐπιστολῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

13) (φ. 284-291^β) λείψανον ἑτέρου κώδικος, ἄνευ ἐπιγραφῆς καὶ ἀρχῆς, περιέχον ἀδήλου συγγραφῆς ἐπιστολάς τινας σχετικὰς πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς αἰρέσεως Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου.

14) (φ. 292-293^β) ἕτερον τετράδιον ἐκ δύο μόνον φύλλων «ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Γρηγορίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου τοῦ Καρδάμη†».

15) (φ. 294-300^β) τετράδιον αὐτογράφου κώδικος φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «κυροῦ Νικολάου Καβάσιλα τοῦ Χαλκαέτου οἰκειόχειρα».

16) (φ. 301-302) δύο φύλλα ἐτέρας γραφῆς «Δομνίου φιλοσόφου Λαρισσαίου ἐγχειρίδιον εἰσαγωγικὸν ἀριθμητικῆς πάρεστι λόγον ἐκ λόγου ἀφελεῖν».

17) (φ. 303-307^β) πέντε φύλλα γεγραμμένα ὑπὸ τῆς αὐτῆς χειρὸς, ὅφ' ἧς καὶ αἱ τοῦ Καρδάμη ἐπιστολαί, καὶ περιέχοντα: «περὶ ἐκκλησιαστικῶν Ὁφφικίων» τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ τῶν 16 λίθων τῶν ἐν τῷ λούματι τῶν ἱερῶν ἐμπεπηγμένων, καὶ «Τρύφωνος περὶ τῶν ἐν λέξεσι παθῶν».

18) (φ. 308^β) ἐτέρα γραφὴ «Ἑθνικαὶ διάλεκτοι Λεσβώνακτος».

19) (φ. 309) ἐτέρα γραφὴ· ἀδήλου γραμματικαὶ σημειώσεις.

20) (φ. 310^β-324) ἐτέρα γραφὴ· «Μῦθοι· βιω(φε)λεῖς Αἰσώπου τοῦ μυθοποιῦ κατὰ στοιχεῖα».

21) (φ. 325-326^β) δύο φύλλα λεξικοῦ.

22) (φ. 327-338^β) ἐτέρα γραφὴ ἐπὶ σιλπνοῦ χάρτου. Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ ἀστρολογικὴ πραγματεία· ἐν φύλλῳ 338 ἀναγινώσκεται ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀντιγράψαντος. «†, ςωκ' (=1381) νοεμ. ιε' χεῖρ Γεωργίου θύτου Κρητός».

Ὁ κῶδιξ οὗτος περιεγράφη λεπτομερέστατα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀθ. Παπαδοπούλου Κεραμέως (ἐν Παλαιογραφικῷ Δελτίῳ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου. Παράρτημα τοῦ ΙΣ' τόμου).

158.

Χάρτ. 0,218×0,145. **ΙΕ' αἰῶνος**, φ. 295.

Κῶδιξ Σύμμικτος.

Ἐν ἀρχῇ ἑλλείπει ἐν φύλλον, πολλὰ δὲ φύλλα δὲν ἀναγινώσκονται ἀλλοιωθέντα ὑπὸ τοῦ ὕδατος.

Περιέχονται:

1) (φ. 1-101^β) Ἐπιστολαὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς Β' ἐπιστολῆς μέχρι τῆς ΡΞ.

2) (φ. 102-105^β). Ἐπιστολαὶ Συνεσίου Κυρηναίου μητροπολίτου Πτολεμαΐδος.

3) (φ. 154-169^β) Δημοσθένους Ὀλυνθιακός.

4) (φ. 170-263^β) «Λιβανίου σοφιστοῦ μελέται».

5) (φ. 266). «Αἰσχίνου ῥήτορος, κατὰ Τιμάρχου» μετὰ τινων σχολίων.

6) Βίος καὶ πολιτεία τῆς δσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συγγραφεῖς παρὰ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Ἀρχή· «Μυστήριον βασιλέως». Ὁ βίος οὗτος ἐγράφη ὑπ' ἄλλης χειρὸς τοῦ ΙΕ' αἰῶνος. Καὶ περὶ τοῦ κώδικος τούτου ἐπραγματεύθη ὁ Α. Π. Κεραμεὺς ἐν τῷ Παλαιο-

γραφικῷ Δελτίῳ τοῦ παραρτήματος τοῦ ΙΣ΄. τόμου τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως σ. 43.

159.

Χάρτ. 0,205×0,14. *ΙΔ΄ αἰῶνος*, φ. 213.

Κῶδιξ Σύμμικτος.

Τὸ χειρόγραφον ἐβλάβη βραχὲν ὑπὸ ὕδατος ἢ ἄλλης ρευστῆς ὕλης· τὰ φύλλα 1 - 114 καὶ 115 - 193 ἀπετέλουν ἀρχῇθεν δύο χωριστοὺς κώδικας γραφέντας ὑπὸ δύο ἀντιγραφῶν. Περιέχονται:

- 1) (φ. 1 - 44) Γραμματικὴ Μοσχοπούλου ἀκέφαλος.
 - 2) (φ. 44^β) Μοσχοπούλου περὶ ὀνομάτων.
 - 3) (φ. 48^β) Τὸ περὶ συντάξεως τοῦ κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανοῦδη.
 - 4) (φ. 57) Ὅνομάτων ἀττικὴ ἐκλογὴ Θωμᾶ Μαγίστρου.
 - 5) (φ. 105^β) Κλήσις τῶν δ΄ συζυγιῶν τῶν εἰς μι διορθωθείσα παρὰ τοῦ Τρικλίνου.
 - 6) (109^β) Λεξικὸν περὶ πνευμάτων, ἐκλεγέν παρὰ Τρύφωνος, Χοιροβοσκοῦ καὶ ἑτέρου.
 - 7) (φ. 115 - 213^β) Ἐπιστολαὶ Λιβανίου σοφιστοῦ.
- Καὶ περὶ τοῦ κώδικος τούτου ἐπραγματεύθη ὁ Ἀθ. Π. Κεραμεὺς ἐν τῷ αὐτῷ Δελτίῳ ἔνθα ἀνωτέρω.

160.

Χάρτ. 0,215×0,15 φ. 84.

Ἀστρονομικὰ καὶ Φυσικά.

1) Ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει (φύλ. 1-4^β)· εἰς τὸ πρῶτον ὑπάρχον φύλλον: «ὅτι κυρτὴ ἡ γῆ», «ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ἡ γῆ» καὶ ἐφεξῆς «περὶ μεγέθους τῆς γῆς», «περὶ οἰκήσεων», «περὶ Σίνων», «Νῆσοι μακάρων», «μερισμὸς κλιμάτων καὶ κλίματα» «μερόη α», «οἰνώη β», «περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς στοιχείων», «λόγος δεύτερος περὶ ὕδατος», «ὅτι τῆς γῆς τὸ ἥμισυ καλύπτεται ὑπὸ ὠκεανῶν, τὸ δὲ ἥμισυ οὐ φαίνεται», «περὶ ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ νεφῶν καὶ ὑετῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν».

2) (φ. 4^β) λόγος Γ^{ος} κατὰ τινος ψευδοῦς Πυθαγόρου κεφάλαια ιζ΄.

α΄) Περὶ οὐρανίων σωμάτων καὶ περὶ κόσμου.

β΄) Περὶ σχήματος οὐρανοῦ.

γ΄) Εἰ ἔμψυχος ὁ κόσμος.

ε΄) Εἰ στρέφεται ὁ οὐρανός.

ς΄) Περὶ τάξεως κόσμου.

ζ΄) Περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ νοουμένων κύκλων.

η΄) Τίς ἡ τῶν ἀστέρων οὐσία.

θ') Περὶ τοῦ σχήματος τῶν ἀστέρων.

ι') Περὶ τῆς τῶν ἀστέρων φορᾶς.

ια') Περὶ τοῦ πόθεν φωτίζονται οἱ ἀστέρες.

ιβ') Πῶς γίνονται οἱ τέσσαρες καιροί.

ιγ') Περὶ μεγέθους καὶ σχήματος ἡλίου.

ιδ') Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως.

ιε') Περὶ οὐσίας καὶ φωτισμοῦ σελήνης καὶ σχήματος.

ις') Περὶ ἐκλείψεως σελήνης.

ιζ') Περὶ νοῦ.

Ἀπὸ φύλλου 14 - 19 «τοῦ αὐτοῦ λόγος Δ'».

3) Περὶ ὕλης, περὶ εἰδους, περὶ φύσεως, περὶ χρόνου, περὶ ψυχῆς, ἐν ᾗ καὶ περὶ αἰσθησέων, περὶ νοῦ.

4) (φ. 19 - 22) τοῦ αὐτοῦ λόγος Ε'. περὶ τῆς πρώτης τῶν ὄντων αἰτίας.

5) (22 - 44^β) «τοῦ αὐτοῦ Συμewν τοῦ Σήθ περὶ χρείας τῶν οὐρανίων σωμάτων διάφορα κεφάλαια, καὶ εἰς τὸ τέλος· «τέλος τῶν φυσικῶν τοῦ Συμewν Σήθ».

6) (φ. 47 - 78) «Ἰωάχειμος Καμεράριος Ἰακώβω Μαλιχίω» 1) κύκλοι ἡλιακοί· 2) ἀποτελεσματικὰ ἢ περὶ δυνάμεως τῶν δωδεκατημορίων τοῦ ζωδικοῦ· 3) ὅσα σημαίνουσιν οἱ πλανώμενοι ἐν ἐκάστῳ τοῦ ζωδίου καὶ 4) Ἱατρομαθηματικά.

7) (φ. 79 - 84) Ἐρμου τοῦ Τρισευγίστου Ἱατρομαθηματικά πρὸς Ἀμωνα Αἰγύπτιον.

161.

Χάρτ. 0,205×0,155 φ. 291.

Περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Μωάμεθ καὶ κατὰ Λατίνων, ὑπὸ Ἀθανασίου

Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου.

Περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Μωάμεθ, τίς ἐστὶ καὶ τίς ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν τεσσάρων βασιλέων τῶν μεγάλων ἀπὸ τὸν προφήτην Δανιήλ καὶ περὶ τῆς εἰκόνος Ναβουχοδονόσορος συνάμα καὶ περὶ τοῦ Πάπα καὶ τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν καινοτομιῶν αὐτῆς καὶ περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μέχρι τοῦ 96 φύλλον.

Ἀπὸ τοῦ 98 φύλ. Σύνοψις βασιλέων καὶ Βεζιριδων καὶ Αὐθεντῶν Οὐγκροβλαχίας καὶ Μολδαβίας, παρὰ Κωνσταντίνου γεννάδος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ἀπὸ τοῦ 111 φύλλου ἐξηγήσεις τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Σερρών κυροῦ Νικήτα εἰς τοὺς ἀναγινωσκομένους δεκαεὺς λόγους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

162.

*Χάρτ. 0,20×0,14. IH' αἰῶνος, φ. 268.**Κῶδιξ Σύμμικτος.*

Περιέχονται:

Ἐν τῷ 1 φύλλῳ 1774 Αὐγ. 25 ἡρξάμην διὰ χειρὸς καὶ μέλανος, ἀψοδ' Παΐσιου Ἱερομονάχου.

1) (φ. 1 - 14) Συνεσίου τοῦ σοφωτάτου Ἐπιστολαὶ μετὰ ἐξηγήσεων.

2) (φ. 15 - 18^β) Ὁ κανὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως «Χριστὸς γεννᾶται».

3) (φ. 18^β - 22^β) ἕτερος κανὼν ἱamboi «ἔσωσε λαόν».

4) (φ. 22^β - 29) ὁ κανὼν τοῦ Θεοφανίου «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ ὁ ἱαμβικός.

5) (φ. 30 - 46) ὁ κανὼν Μ. Δευτέρας, Τρίτης καὶ ἑξῆς.

6) (φ. 49 - 71). Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάτου ἡθικαὶ ἐπιστολαί, Κριτίας, Πλωτῖνος κλπ.

7) (φ. 71^β - 90) Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολαί. Ἐν τῷ τέλει τῶν ἐπιστολῶν «τέλος τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου διὰ χειρὸς καὶ μέλανος Μακαρίου Ἱερομονάχου, ἀψοφ' βοηδρομιῶνος πρώτη ἐπὶ εἰκάδι ἄρτι τεθνηκότος τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ.»

8) (φ. 91 - 97). Ἐπιστολαὶ διαφόρων.

9) (φ. 99^β - 125) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὁ Χριστὸς πάσχων.

10) (φ. 130 - 138^β) Λουκιανοῦ Σαμοσατέως ἐνύπνιον.

11) (φ. 139 - 186) Τοῦ αὐτοῦ Νεκρικοὶ Διάλογοι.

12) (φ. 186^β - 189^β) Τοῦ αὐτοῦ περὶ πατρίδος καὶ ἀπὸ φ. 189 - 191 Τυραννοκτόνος.

13) (φ. 191^β - 197) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.

14) (φ. 198 - 226^β) Χρησιμοχία μετὰ προλόγου καὶ προοιμίου μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ λατινικοῦ ὑπὸ Ἀντωνίου Βυζαντίου, καθηγητοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς τῶν γραμματικῶν μαθημάτων.

15) (φ. 227 - 228) Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου Γνωμαὶ κατ' ἀλφάβητον· ἄνωθεν «ἀψοδ' Νοεμ. κδ'.»

16) (φ. 230 - 236^β) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου δίστιχα καὶ γνωμικά.

17) (φ. 237 - 239^β) Λόγος εἰς τὸ Ὡσανὰ εὐλογημένος, ἀτελής· λείπουν 3 φύλλα.

18) (φ. 240 - 242) Ἐκ τῶν τοῦ Μελετίου περὶ Κεφαλληνίας.

19) (φ. 243) Γνωμαὶ βραχεῖαι.

20) (φ. 245 - 249) Κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς «Χέρσον».

21) (φ. 250) Παροιμίαι κατ' ἀλφάβητον.

22) (φ. 252) Ὑπόθεσις τῆς τοῦ Ἀριστοφάνους κωμωδίας, ἣ ἔστιν ἐπιγεγραμμένη Πλοῦτος.

23) (φ. 253) Δι' ἐτέρας γραφῆς «εὐρέθησαν στίχοι ἱαμβικοὶ ἐν τινι σταυρῷ ἐκ τοῦ ἰδίου ξύλου, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη ὁ Δεσπότης Χριστός. Οὗτος δὲ ὁ σταυρὸς εὐρέθη εἰς ἓνα τοῖχον κτισμένος μὲ ἄλλα πολλὰ ἅγια λείψανα ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μάρκου ἐν Βενετία εἰς τὸ ἄνω μέρος.

«Καὶ τοῦτο γοῦν σοι προσφέρω πανυστάτως» καὶ 5 ἔτι στίχοι.

Εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ σταυροῦ:

«οἷς τοὺς πόνους ἔπαυσας, οὓς κατεκρίθη» καὶ 11 ἔτι στίχοι.

Εἰς δίσκον τινὰ «Ξύλου κρεμασθεὶς φῶς ἁμαυρὲς ἡλίου» καὶ ἕτεροι 3 στίχοι.

Εἰς κιβώτιον ἔχον τοῦ Σωτῆρος αἷμα «ἔχεις με Χριστέ αἷμα σαρκός μου φέρει» καὶ 2 ἔτι στίχοι.

Εἰς θήκην τινὰ τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἡργυρωμένου «ὧς οἷα ποιεῖ πιστὰ ἡ Κωνσταντίου» καὶ ἕτεροι 3 στίχοι. Ὅλα αὐτὰ σφύζονται ἐν τῇ πόλει Βενετίας».

24) (φ. 254^β - 263) Ἀριστοφάνους Πλοῦτος, διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς δι' ἧς καὶ τὰ πρὸ τοῦ φύλλου 253.

25) (φ. 263 - 268) Συνταγαὶ ἰταλιστί.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον «1780 Μαρτίου 31 ἡμέρα τῆς μεγάλης τετραδης, ἐκόλλησε ἡνίδρα, τὸ θανατικόν, ἔπειτα τὰ ἄλλα νησιά, Αἴγινα καὶ ἑξόχως ἡ Κρήτη καὶ ὅλη ἡ Ἑγῆτος καὶ εἰς Πόλην θεία δυνάμει δὲν ἦτον Παῖσιος π' Ἰωάννη» καὶ ἑτέρα: «Ἰστρία 1784 ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 18 ἡμέρα πέμπτη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τὸ ρήβικο ἐψάρεψα καὶ ἔπιασα μαρτίδες ἕξ καὶ πλέον δὲν ἡμπόρεσα διὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ πιάσω ἄλλες ὅτι δὲν ἐτξινπούσαν τὴν κτόνια». Παῖσιος ὁ γράψας. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔγραψα εἰς ἁγίαν Μαύραν καὶ εἰς Κορφούς», ἐπὶ δὲ τῆς πινακίδος: «τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦ Πάνου Βρετοῦ τοῦ ἕξ Ἰθάκης νήσου».

163.

Χάρτ. 0,19 × 0,155 φ. 248.

Πρόθεσις ἡ Βρέβιον.

Τὰ δύο πρῶτα φύλλα περιέχουσιν ὀνόματα ῥωσικά: εἶτα 19 φύλλα ὀνόματα ῥωσικά πλὴν δύο ἀγραφῶν· εἶτα 40 φύλλα ἄγραφα· εἶτα 38 φύλλα περιέχουσι βασιλέων, ἀρχιερέων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν ὀνόματα· ἐκ τῶν φύλλων αὐτῶν τρία εἶναι ἄγραφα καθὼς καὶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα.

Ἐν σελίδι 84 ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος σημείωσις:

«Ἐπειδὴ περ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀκριβεῖ διατυπώσει καὶ τοῦτο ἡμῖν διὰ τῶν ἱερῶν καὶ πατριαρχικῶν κανόνων καὶ παραδόσεων ὧς ἀναγκαῖα τε

καὶ ὠφέλιμα διατέτακται, ὅπως τὰ τῶν κητόρων ὀνόματα, ὡς μακαρισμοῦ ἄξια, ἐν ταῖς ἱεραῖς μνημονευόμενα τελεταῖς κανόνι ἰδιαιτέρῳ πρὸς τὸ διηγεῖσθαι τηρεῖσθαι, καταγράφονται· πρὸς δὲ καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἀξιωθησομένων τῇ ἱερᾷ ταύτῃ προθέσει κοινωνοὺς γενέσθαι, ὁποίας ἂν ὧσι τάξεως, συγκαταγράφεσθαι, ὅπως μνημονεύεσθαι ἔχοιεν. Διὰ τοι τοῦτο καὶ τῶν ὅσοι ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμῷ ταύτῃ μονῇ τῆς Παντανάσσης ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ ἀνέκαθεν τῇ προθέσει ἐγράφησαν καὶ ἐπομένως γραφήσονται, ὡς ἂν τὰ ὀνόματα μὴ ἐξίτηλα γένωνται, τοῦ ἀρχῆθεν κανόνος τῷ χρόνῳ οὐ μόνον πλήρους γενομένου, ἀλλ' ἔστιν ὅπου καὶ διαφθαρέντος, μεταγράφεται ἥδη ὁ παρὼν νέος κανὼν διὰ χειρὸς ἡμῶν τοῦ ταπεινοῦ Ἀγαπίου Ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας ταύτης μονῆς. Ὁ δὲ τολμήσων προσθῆναι ἐν ταύτῃ ἢ ἀφελεῖν ἢ διαφθεῖραι ἄνευ τῆς τοῦ κατὰ καιρὸν ἡγουμένου γνώμης τε καὶ εἰδήσεως ἔστω τοῦ ὁσίου καθήκοντος ἐκπίπτων καὶ βαρέως ἐξαμαρτάνων. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ «αψπῆ» κατὰ μῆνα Δεκέμβριον».

Ὁ Ἀγάπιος, ἀρχιερατεύσας ἔπειτα περὶ τὸ 1790 καὶ Ρόδου γεγόμενος, ἐτελεύτησεν ὁσίως καὶ εὐσεβῶς κατὰ τὸ 1830 ἔτος.

Ἐν σελίδι 85^β: «1821 ἀπριλίου 10 ἡμέρα τῆς λαμπρᾶς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐξώσθη ὁ πατριάρχης κυρ γρηγόριος· καὶ γίνεται πατριάρχης ὁ πισιδίας κύρ εὐγένιος καὶ μετὰ τὸ καβαδί ὥρα δέκα κυριακῇ τῆς λαμπρᾶς ἐκρέμασαν τὸν πατριάρχην ἔπροσθεν τῆς πόρτας τοῦ πατριαρχείου ὁμῖος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὸν ἅγιον ἐφέσου εἰς μπαλοῦκ παζάρη τὸν νικομηδείας καὶ τὸν αχιάλου καὶ ἄλους ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἱερεῖς ὁ θρίνος καὶ ὁ φόβος εἰς τοὺς χριστιανοὺς ἀμέτритος καὶ παραμονὴ τοῦ αἰγίου γεοργίου ἐχάλασαν τὰς ἐκκλησίας καὶ ἐπύραν ὅσα σκέβη εἶχαν ἐκλίσῃς».

Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πινακίδος τοῦ σταχώματος ἀναγινώσκεται καὶ ἡ ἑξῆς σημείωσις: «1824 ἐν μηνὶ αὐγούστῳ 14 ἑσπέρας τῆς παναγίας ἀκολούθησε μόλυσμα εἰς τὴν παναγίαν εἰς μίαν δουλίτσαν, τοῦ ὄχανιαν τοῦ ταερέ καὶ εὐγίκαν ἔξο εἰς τὸ κιόσκι καὶ ἐκάθησαν καὶ ἀκόμη ἐκτίπυσε ἄλλι μια τοὺς δουλεύτρα καὶ ἀπὸ πρῶτῃ ἔφυγαν, ὅλι τους καὶ ἐκατέβηκαν εἰς τὴν πόλιν· ἀπέθανε καὶ ὁ παχτζεβάνης τοῦ μοναστηρίου».

164.

Χάρτ. 0,16 × 0,115 φ. 179.

Βιβλίον Ἱατρικόν.

Περιέχον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τὰς ὀνομασίας καὶ τὴν ἐξηγήσιν ἐκάστης ἀσθενείας· ἐν τέλει ἔχει κατάλογον ὄλων τῶν ὀνομασθεῖσων ἀσθενειῶν.

¹ Περὶ Ἀγαπίου Ρόδου βλέπε Π. Ζερλέντου, Ἱστορικαὶ ἔρευναι περὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν νήσων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου θαλάσσης σελ. 269 καὶ Χ α β ι α ρ α, Ἱστορικὴ καὶ τοπογραφικὴ περιγραφή τῆς ἐν Σύμῃ ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν, 57-61.

Εἰς τὸ πρῶτον ἄγραφον φύλλον: «Ἱατρικὴ ἱερομονάχου Μαξίμου». Εἰς δὲ τὴν ἐσωτερικὴν πινακίδα: «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Μαξίμου ἱερομονάχου πατριαρχικοῦ ἐξάρχου». Ἡ αὐτὴ σημείωσις καὶ εἰς τὸ τέλος.

Εἰς τὸ δεύτερον ἄγραφον φύλλον: «Ἐτοῦ τῷ βηβλίῳ εἶνε τοῦ σεραφεῖμ κριτός.»

Εἰς δὲ τὴν ἐσωτερικὴν πινακίδα τοῦ τέλους: «αῶνιᾶ ἥ φοθητὰ εἰς τὸ κεαμίτ μαλεσι σετεμβρ. ιθ'».

165.

Χάρτ. 0,15 × 0,10 φ. 78 τοῦ ἔτους 1642.

Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τῶν προηγιασμένων.

Ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκτὸς τοῦ τελευταίου φύλλον, εἶναι ἔντυπος, εἰς παλαιοτυπίαν.

Ἐν τέλει τῆς τῶν προηγιασμένων λειτουργίας ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ γραφέως: «τέλος τῆς θείας λειτουργίας τῶν προηγιασμένων. Καὶ ἐτελειώθησαν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Γαλακτιῶνος ἱερομονάχου τοῦ ἁγιορείτου. Ἐπὶ ἔτος ,αχμβ' ἰνδ. ι' ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ τῷ δὲ θεῷ δόξα».

Προσετέθησαν διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμένα.

1) (φ. 47-60). Διδαχὴ εἰς γλώσσαν τουρκικὴν ποιηθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως καὶ οἰκονόμου εἰς ὠφέλειαν πολλῶν.

2) Εἰς τὸ 60 φύλλον: ἐξαποστειλάριον «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» τουρκιστί.

3) (φ. 61). Στίχοι τοῦ Ἀββᾶ Νείλου τοῦ ἀρχιερέως.

4) (φ. 62). Τοῦ σοφοῦ Ψελλοῦ Ἰαμβοὶ εἰς ἀρετὰς καὶ κακίας.

5) (φ. 64). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου δίστιχοι Ἰαμβοὶ καὶ περὶ προσφιδῶν.

6) Τύποι ἐπιστολῶν.

Ἐν τέλει τῶν προστεθέντων σημειοῦται: «ζρνβ' 1644 ἰνδ. β' μηνὶ Ἰουλίῳ 26 κς † Γαλακτιῶν.

Εἰς δὲ τὸ τελευταῖον φύλλον ἐπιστολὴ εἰς ἀδελφὸν κατὰ σάρκα τύπος... οὗτος γράφεις † ,ζρνβ' μηνὶ Ἰουλίῳ 26. † γλκν (= ΓΑΛΑΚΤΙΩΝ).

166.

Χάρτ. 0,16 × 0,11. 15' αἰῶνος φ. 93.

Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἐν τέλει τῆς Λειτουργίας προστίθεται ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως ἐν φύλλῳ 37: «θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Δημητρίου τοῦ Παγκάλου ἔτος ζν. † καλὸν δὲ καὶ Γέροντι μαρθάνειν σφόδρα».

Συνδέεται, δι' ἄλλης χειρὸς γεγραμμένη, ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις τοῦ ἀντιγραφέως: «, ἕξῃ' θεοῦ τὸ δῶρον Ἰωακείμ ἱερομονάχου πόνος».

Ἡ λειτουργία τῶν προηγησμένων λείπει, εἶναι δὲ περιβεβλημένος ὁ κώδις ὑπὸ μεμβράνης περιεχούσης ἀναγνώσματα ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου γραφῆς ΙΓ' αἰῶνος.

167.

Μεμβρ. 0,335 × 0,26.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

Κώδις ἐλλιπέστατος.

Περιέχει μέρος τοῦ 16 λόγου, μέρος τοῦ 17, μέρος περὶ Ἀκαταλήπτου 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 καὶ 27 πλήρη καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ 28.

168.

Χάρτ. 0,235 × 0,16. 1865.

Μίμησις Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι ἀντίγραφον τῆς ἐν ἔτει 1748 γενομένης ἐν Βενετίᾳ ἐκδόσεως παρ' Ἀντωνίῳ τῷ Βερτόλῃ.

Διαιρεῖται εἰς 4 βιβλία.

Εἰς τὸ πρῶτον ἄγραφον φύλλον, κάτωθεν τοῦ τίτλου τοῦ βιβλίου: «Εἶχε δὲ ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, ἐννεμήκοντα χιλιάδες πήχεις, εἰς δὲ πλάτος δύο χιλιάδες καὶ πεντακοσίους, εἰς δὲ τὸ ὕψος ἐννεακοσίους πήχεις, κατεσκευάσθη δὲ εἰς ἑκατὸν χρόνους».

Προηγεῖται πρόλογος «τῷ χριστιανῷ ἀναγνώστῃ».

Τὸ α' βιβλίον ἔχει σελίδας 76 καὶ τὸ β' 82, τὸ γ' 207, τὸ δ' 83.

Ἐν τέλει τοῦ δ' βιβλίου σελ. 83 «Τέλος καὶ τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ δόξα. «Τὴν 25 Μαρτίου 1865 ἐν Κωνσταντινουπόλει Καλλίνικος μοναχὸς ἐκ Σκοπέλου».

Ἔπονται ἔνδεκα φύλλα περιλαμβάνοντα ἀπόκρισιν τοῦ ἐν πατρᾷσι μεγάλου Βαρσανουφίου περὶ τῶν Μυστηρίων τῆς θείας λειτουργίας. 24 οἶκοι εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου κατὰ τὸ ὑπερμάχῳ εἰς ἥχον πλ. δ'. «Τῆς ἀθανάτου κοιμήσεώς σου, Θεοτόκε, κ. τ. λ.» καὶ εἶτα οἱ οἶκοι «Ἄγε δὴ τῶν Ἀγγέλων ὁ χορὸς ἐκ τοῦ ἄνω, Μαρία τὴν παρθένον ὑμνεῖται».

Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα ἄγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν αἱ ἐξῆς σημειώσεις.

«1870 Αὐγ. 4 ἡμέρα Τρίτῃ ἐτελεύτησεν ὁ ἀδελφός μου Καλλίνικος ἐτῶν 30.

Αὐγ. 15 ἐκουρεύθη καλόγηρος.

64 † Μητρ. Ἀθηναγόρα, Κατάλ. τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Χάλκῃ Μ. τῆς Παναγίας.

1871 Φεβρουαρίου α' ἐτελεύτησε ὁ Γιέροντάς μου Εὐστράτιος ἡμέρα δευτέρα ἑτῶν ἐνενήκοντα τριῶν.

1865 Ἀπριλίου 15 ἤλθομεν καὶ ἐκατοικήσαμεν εἰς τὴν Ἀντιγόνην καὶ οἱ δύο ἀδελφοί.

1843 ἐγεννήθην τῇ 2 Φεβρουαρίου ἡμέρα Τρίτη.

1872 ἐπέρασα εἰς τὴν Χάλκην εἰς τὸ κελίον τὸ Κυριακὸν 10 βρίου 10.

1881 Ἰουνίου α' ἀπέθανε ὁ πατὴρ Ἀντώνιος (καὶ αὐτὸ καὶ τὰ ἑξῆς εἶναι σημειωμένα διὰ μολυβδοκονδύλου).

1882 3 Μαρτίου ἀπέθανε ὁ κύρ Κωψειδᾶς.

1893 10βρίου 14 ὁ πατὴρ Μακάριος φονευθεὶς καὶ πυρὶ παραδοθεὶς ἔξωμοιωθεὶς τοῖς ἐν Λειβοίῃ καὶ Ἀραβία ἁγίοις πατράσι κηδευθεὶς ἐπισήμως καὶ ἐνταφιασθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ τοῦ κληρικοῦ τῆς Χάλκης εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

1895 Ἰουλ. 5. Ὁ Βησσαρίον μοναχὸς ἐκ τῆς συνοδίας μας εὐρέθῃ φονευμένος ὑπὸ τῶν Ρώσων καὶ ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς ἀρχῆς καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐνταφιάσθῃ εἰς τὸν ἴδιον κῆπον τοῦ κελίου του».

169.

Στοιχεῖα Μεταφυσικῆς

τοῦ Σοφωτάτου διδασκάλου Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου μεταγενέστερα¹.

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ὁ ἀπὸ Μεγάλων Πρωτοσυγγέλλων καὶ ἀπὸ Παραμυθίας

¹ Ἡ ἀντιγραφή πασῶν τῶν σημειώσεων καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ παρόντος Καταλόγου ἔλαβε πέρας ἐν Χάλκῃ τῇ 2^ῃ Ἀπριλίου 1922, Μεγάλῳ Σαββάτῳ.